

дватамата се сърдятъ, претендиратъ за нея. Обичатъ тази кжца и считатъ, че само въ нея е тѣхното щастие, защото и тѣхнитѣ възлюбени я обичатъ. Ако едниятъ отстѣпи, безъ да се бори, ще кажатъ за него: той е малодушенъ, той е баба. За другиятъ пъкъ, който настоява, ще кижатъ: а той е герой!

Въ Любовта има единъ законъ, споредъ който, онзи, който отстѣпва, е юнакъ; а онзи, който не отстѣпва е баба. Вие ще кажете сега: защо е баба? Прѣди 10—15 години отъ Варна излѣзе единъ тренъ, мина прѣзъ Гебедже и продължи по-нататѣкъ пътя си. Обаче, къмъ Гебедже излѣзе единъ биволъ, наежи се срѣщу машината и каза: никого не пушамъ да мине отъ тукъ! Машинистътъ дава сигналъ — пиу, пиу, но биволътъ не отстѣпва. Машинистътъ пуца машината, и тя минава върху този биволъ, който става сямо на кожа и кости. Какво спечели този гебедженски биволъ? — Искаше да покаже своето юначество. Що му трѣбваше да стои на пътя на тази желѣзница? Тамъ гората е широка, да отиде и да пие вода, колкото иска. Да, но той искаше да покаже своето юначество. Ойѣзи, които се противятъ на законитѣ на Любовта, участъта имъ всѣкога е като участъта на този биволъ. Всѣко едно същество, въ което се поражда желание да тури ограничения въ проявленията на Божията любовъ, бива смачквано като този биволъ. Ще ви дамъ друго едно сравнение. Прѣдставете си, че вие отивате при единъ прѣкрасенъ изворъ, при който нѣкой благочестивъ, разуменъ човѣкъ е направилъ една хубава, мраморна чешма, съ хубаво корито, съ хубави широки кранчета. Прѣдставете си сега, че